Gang Forslag om at give legemligt arbejdende Mænd og Kvinder samme Løn og tilføjede: »ligesom jeg og mine Tilhængere har kæmpet for Kvindens Statsborgerret, saaledes vil vi ogsaa kæmpe for hendes økonomiske Ret«.

Men Førsteministeren, Sir Alexander Peacock bekæmpede Forslaget med den Begrundelse, at »man burde give Fagforeningerne frie Hænder, og at Kvindearbejde uden for Hjemmet var noget, der ikke burde opmuntres, fordi Kvinden var bestemt for Moderskab, ikke for Industri«. Forslaget faldt.

En vordende Soldat.

Moderen: »Har Du haft en rar Ferie paa Landet, min Dreng?«

Lille Peter: »Ja, det kan Du lige tro — jeg faldt i Dammen, og var nær druknet, og kørte løbsk paa et Kornlæs, og væltede en Bikube, og blev stanget af en Ko, og jeg sloges med syv Drenge, der var større end som mig, og fik to Huller i Hovedet og et blaat Øje, og revnede mine Bukser!«

Nevada har 179,2 Mænd for hver 100 Kvinder, Montana 152,1, Nord Dakota 118,9. I alle fire Stater har Parlamentsmedlemmerne i den senere Tid stemt for Kvindevalgret — »muligt i Haab om, at Reformen vil drage flere Kvinder til Staten«, skriver et amerikansk Anti-Valgretsblad.

Landsforbundets Sparebøsser bør findes paa ethvert Medlems Bord.

Evropas Kvinder under Verdenskrigen.

Den civile Stemning hos Kvinder af krigsførende Nationer.

En Protest.

Det engelske Landsforbund for Kvinders Valgret, hvis Formand er Mrs. Fawcett, er gennem et Opraab skredet ind mod de ubeviste Beskyldninger for Grusomhed, som en Del af den engelske Presse retter mod Tyskerne. Landsforbundet hævder, at »de fleste af disse Rygter har vist sig at være usande,« og fremhæver, at »Krig i sig selv medfører saa megen Raahed, at det er ganske utilladeligt at forøge dens Brutalitet ved at vække de kæmpende Soldaters Hævnsyge og Raseri gennem Udspredelse af ukontrollerede Rygter om Tyskernes Barbari.«

Den direkte Anledning til dette Skridt er en Historie, der har cirkuleret i Pressen, om at tyske Soldater i Belgien skulde have myrdet en engelsk Sygeplejerske fra »Det røde Kors,« hvilket bevislig er usandt.

I et Brev fra Mrs. Fawcett, der er tilstillet samtlige Englands Blade, staar bl. a. følgende:

»Det er ikke foreneligt med sand Fædrelandskærlighed gennem Tale og Skrift at søge at opagitere ubehersket Vrede og Had mod hele det tyske Folk. I Særdeleshed maa man beklage, at dette sker, naar man bliver Vidne til, at saadanne Historier hos enkelte Individer opvækker Blodtørst og Begær. I Stedet for at modarbejde Voldshandlinger opnaar man kun at ophidse til dem.«

Gensidig Hjælpsomhed.

Et stort Antal engelske Kvinder, der opholdt sig i Tyskland ved Krigens Udbrud, er i Løbet af September vendt hjem. Paa Spørgsmaal om, hvorledes de efter Krigserklæringen var bleven behandlet af den fjendtlige Nations Kvinder, svarede alle de adspurgte, at de havde mødt den største Tjenstvillighed og Venlighed.

— — —

Samtidig viser Gennemlæsningen af de Lister, »Den internationale Kvindekomité« har sat i Gang for at skaffe Hjælp til Kvinder i alle Lande, at de Summer, der er tegnede af engelske Damer, for en meget stor Del ledsages af en Bemærkning om, at Giveren vilde foretrække, om Summen blev anvendt i Tyskland.

Gensidig Forstaaelse.

Madame de Witt Schlumberger, Præsident for den franske Kvinde

---

Ellen Key udtaler sig om Krigen.

Et svensk Blad har spurgt Forfatterinden Ellen Key om, hvordan Krigen bedst kan forhindres for Fremtiden, om det virkelig er muligt at hindre den og ved hvilke Midler.

Ellen Key svarede bl. a.: Troen paa, at Krig en Gang skal kunne forebygges, er for mig ensbetydende med Troen paa Muligheden af at menneskeliggøre den nuværende saakaldte Menneskelighed. Det første Middel til Krigens Forebyggelse maa være at opdrage den ny Slægt saaledes, at man udrydder Vilddyrsarven, hvori Krigen har sin Rod.

Men en saadan Opdragelse findes hverken i Hjem eller Skoler, saalænge man endnu — fra videnskabelige Lærestole saavel som fra Prædikestole — forkynder, at Krigen er en Del af Guds Verdensplan og at Kristendom kan gaa sammen med krigersk Vilje og krigersk Værk. Disse Bespottelser mod Kristendommen burde Straffelovene hindre.

Et andet Middel mod Krigen vilde være at straffe Udspredelsen af Person- og Partihad mellem Folkene og Nationerne ved Benyttelse af Trykkefriheden. For at hindre den Fortjeneste, der fremkommer ved at skabe Krigshidsighed gennem Pressen, burde alle de Industrier, som direkte tjener Krigens Formaal, gøres til Statsmonopol.

Et tredje Middel er, at Folkeviljerne ved en truende Konflikt tvang Regeringerne til at fremlægge deres indbyrdes Underhandlinger allerede forud for Krigserklæringen og ikke — som nu — efter at Krigen er udbrudt.